

רביזור

אליק ונגרוב, שבועון Echo, 15 ביוני 2009, עמוד 6

ביקורת פתע תמיד הייתה לא נעימה לאותם פקידים שסבורים משום מה ששכרם מגיע להם בשל קיומם ולא תמורת עבודה למען הציבור. מצד שני, מי שרוצה ויודע לעבוד אינו פוחד ממבקר בכיר ורואה בו גורם מעודד.

כך חשבו שרת הקליטה סופה לנדבר (ישראל ביתנו) ומנכ"ל המשרד דמיטרי אפרצב כאשר החליטו לבצע ביקורת פתע בלשכות הקליטה באשדוד, בקרית גת ובאשקלון ב-9 ביוני. מטרת הנסיעה הייתה לבחון כיצד רכזי משרד הקליטה ועובדי מרכזי התעסוקה ממלאים את תפקידם. יום הביקורת לא היה מקרי שכן בימי שלישי אין קבלת קהל בלשכות הקליטה והעובדים אמורים להקדיש יום זה לעיבוד נתונים, לשיחות עם משרדי ממשלה אחרים, לפיתוח תוכניות סיוע אישיות לעולים ועוד.

השרה והמנכ"ל החליטו לברר עד כמה ברצינות עושים אנשי משרד הקליטה את עבודתם ביום הזה שאין בו קבלת קהל. כמו תמיד, יש חדשות טובות וחדשות רעות. החדשות הטובות הן שרוב העובדים היו במקומותיהם וטיפלו בענייני המשרד. החדשות הרעות הן שהיו כאלה שהחליטו לנצל יום זה לצרכים אחרים (אופי צרכים אלא יתברר בהמשך). במקומות מסוימים סופה לנדבר ודמיטרי אפרצב נאלצו לטפל בעולים בעצמם. למשל, באשדוד הם עזרו לעולה קשיש ובודד שמזה ארבעה ימים ישב ליד דלת הכניסה ללשכה המקומית. האיש חסר הבית אוכלס בדיוור זמני והפקידים קיבלו הוראה למצוא פתרון דחוף לבעיותיו.

זוהי דוגמא אחת מיני רבות שמראה כיצד ההנהלה החדשה של משרד הקליטה מתכוונת לטפל בבעיות אישיות של אנשים. השרה סופה לנדבר: "מטרתנו היא לבנות את עבודת המשרד כך שכל עובד – מהשרה ועד פקיד זוטא – יעזרו לאנשים באופן אישי. אין עוד במשרדנו מילים טרנדיות כגון 'מקרו' ו'מיקרו'. כל עולה הוא עולם ומלואו. משרד הקליטה יפעיל את כל כוחו כדי לעזור לכל אחד".